Reiknirit Knuths, Morrisar og Pratts (KMP 1970)

Bergur Snorrason

4. apríl 2022

Strengjaleit

- ► Gefum okkur langan streng *s* og styttri streng *p*.
- ▶ Hvernig getum við fundið alla hlutstrengi s sem eru jafnir p.
- Fyrsta sem manni dettur í hug er að bera p saman við alla hlutstrengi s af sömu lengd og p.

```
5 void naive(char* s, int n, char* p, int m, int *r)
6 {
7    int i, j;
8    for (i = 0; i < n; i++) r[i] = 0;
9    for (i = 0; i < n - m + 1; i++)</pre>
```

if (j >= m) r[i] = 1;

for (j = 0; j < m; j++) if (s[i + j] != p[j]) break;

10

11 12

13

14 }

}

- Gerum ráð fyrir að strengurinn s sé af lengd n og strengurinn p sé af lengd m.
- Fjöldi hlutstrengja í s að lengd m er n-m+1.
- Strengjasamanburðurinn tekur línulegan tíma.
- Svo tímaflækja leitarinnar er O(nm − m²).
   Ef m = n/2 þá er nm − m² = n²/2 − n²/4 = n²/4 tímaflækjan er í raun O(n²).
- Ef m = n/2 pa er nm m² = n²/2 n²/4 = n²/4 tímaflækjan er í raun O(n²).
   Dæmi um leiðinlega strengi væri s = "aaaaaaaaaaaaa" og
- p = "aaaaaaab".
   Þessi aðferð virkar þó sæmilega ef strengirnir eru nógu óreglulegir.
- Dæmi um það hvenær þessi aðferð er góð er ef maður er að leita að orði í skáldsögu.

- Aðferðin er líka nógu góð ef $\mathcal{O}(n^2)$ er ekki of hægt.
- Það er þó óþarfi að útfæra hana því hún fylgir með flestum forritunarmálum, til dæmis:
- ▶ ∫ string.híCerstrstr(..).
  - istring.nrcerstrstr(..).

    istring (C++ er find(..).
- ► Í String í Java er indexOf(..).
- Munið bara að ef $n > 10^4$ er betta yfirleitt of hægt.

- ► Er einhver leið til að bæta strengjaleitina úr fyrri glærum?
- Skoðum betur sértilfellið p = "aaaabbbb".
   Ef strengjasamanburðurinn misheppnast í p₃ þá myndi einfalda
- strengjaleitin okkar hliðra *p* um einn og reyna aftur.

  ▶ En við vitum að fyrstu þrír stafnirnir í næsta hlutstreng stemma, svo við getum byrjað í *p*₂.
- Reiknirit Knuths, Morrisar og Pratts notar sér þessa hugmynd til að framkvæma strengjaleit.
- Reikniritið byrjar á að forreikna hversu mikið maður veit eftir misheppnaðan samanburð.
- Svo þurfum við einfaldlega að labba í gegnum s og hliðra eins og á við.

- Til að finna hversu mikið á að hliðra hverju sinni þurfum við að reikna forstrengsfall (e. prefix function) strengsins p. $\blacktriangleright$ Við látum f(j), $1 \le j \le |p|$, vera gefið með
- $f(i) = \max\{k : s[1, k] = s[i k + 1, i]\}.$ ▶ Sjáum fyrst að þetta fall uppfyllir $f(j+1) \le f(j) + 1$.

Látum k = f(j) og sjáum að ef s[j+1] = s[k] þá er

oftar en *n* sinnum.

- f(i+1) = k+1.
- ► Ef $s[j+1] \neq s[k]$ þá þurfum við að minnka k þangað til við fáum iöfnuð.
- $\triangleright$ Það tekur $\mathcal{O}(n)$ tíma að reikna öll þessi gildi, því
- Við minnkum k með því að láta k' = f(k-1).

 $f(j+1) \le f(j) + 1$, svo við munum ekki þurfa að minnka k

```
12 void prefix function(char *p, int *b)
  { // Reiknar forstrengsfall p og geymir gildin í b.
14
       int i. i. m = strlen(p):
15
       for (i = 0, j = b[0] = -1; i < m; b[++i] = ++j)
16
           while (i \ge 0 \&\& p[i] != p[i]) i = b[i]:
17 }
18
19 void kmp(char *s, char *p, int *r)
20
   { // Eftir á segir r[i] hvort i—ta hlutstrengur s sé sá sami og p.
       int i, i, n = strlen(s), m = strlen(p), b[m + 1];
21
22
       prefix function(p, b);
23
       for (i = 0; i < n; i++) r[i] = 0;
       for (i = i = 0: i < n:)
24
25
26
           while (j \ge 0 \&\& s[i] != p[j]) j = b[j];
```

if (j == m) r[i - j] = 1, j = b[j];

27

28

29 30 } i++, i++;

- ► Takið eftir að hver ítrun innri lykkjanna svarar til einnar ítrunar
  - ytri lykkjanna.

  - Svo innri lykkjan keyrir, í heildina, ekki oftar en ytri lykkjan.

 $\triangleright$ Því er tímaflækjan í heildina $\mathcal{O}(n+m)$.

Reiknirit Ahos og Corasicks (1975)

- ➤ Til er önnur aðferð, svipuð og KMP, sem finnur staðsetningar margra orða í einu í streng.
- ► Hún er kennd við Aho og Corasick.
- ▶ Ég fer ekki í hana hér en hún byggir á því að gera forstrengstré (e. prefix tree), stundum kallað trie, og nota kvika bestun til að finna bakstrengs hlekk (e. suffix link) fyrir hvern hnút.
- Reikniritið keyrir í línulegum tíma í lengd allra strengjanna, ásamt fjölda heppnaðra samanburða, að því gefnu að stafrófið sé takmarkað.